

Hun navnløser dem

Møte i SIG Bærekraft-gruppa 7. September 2026

Til stede: Pernille, Nina, Jennifer, Lise

Vi snakker litt om vår SIG-gruppe, og at vi ikke har fått med flere nye denne gangen. Kanskje bør vi oppsøke aktuelle deltakere i nettverket? Eller ikke.

Vi diskuterer også litt omkring det å trekke barn inn i vår forskning på ulike måter, og om mulige publiseringskanaler for våre visuelle fortellinger om *Frøenes forfattere*.

Teksten *Hun navnløser dem* (Ursula leGuin, 1985) har grepet alle, og vi deler litt omkring hvordan vi har lest den, og hvordan det har påvirket vår innhøsting av frø.

Pernille:

Ups jeg kom til at navngive, i stedet for at *navnløse* mine frø. I ønsket om *at kunne, at kende, at vide, at lykkes...*

Nu vil jeg åbne for andre fortællinger og ikke lade munden løbe som jeg plejer og tage alting for givet. Mine ord skal være lige så langsomme, lige så åbne, lige så søgende som de skridt jeg tog da jeg gik hen ad stien der ledte væk fra huset, mellem de høje, mørkgrenede dansere der stod ubevægelige med den skinnende vinter som baggrund (le Guin 1985, s.6).

Hvordan er langsomme ord? Hvordan træder frø-materialiteter frem udenom ord? Hvordan fletter en fiktivfortælling sig med verdens-virkelige-forsknings-fortællinger om frø?

Nina:

Hva er det vi forsøker å forstå og fornemme i mellomrommet mellom det navnløse og navngitte?

Hva med makten i språket og til den som alltid fører pennen?

Hva gjør man når kunnskapen står i veien?

Lise

Vi navnløser dem. Vi snakker om at det er et dilemma i forskningen at vi anonymiserer barna, fordi det er så mye viktig informasjon som forsvinner. Skal det ikke være relevant at gutten bærer et Ukrainsk navn?

Navn bærer identitet og kultur, navn binder oss til sted og plasserer oss i tid og historie. Vi situeres og formidler kunnskap gjennom navn. Dette er dimensjoner som viskes ut og generaliseres når vi navnløser dem.

Men navn er også makt og eiendomsrett, definisjonsrett og dominans. Navngitte ting kan kategoriseres, systematiseres og arkiveres. Men da stanser flyten og leken.

Kan vi skrive frem kunnskap uten å kategorisere?

Er det mulig å forske uten å navngi?

Kunst, lek og estetikk åpner rom for undersøkelser og eksperimenter, sentiviserer, materialiserer.

Kan navn og kunnskap stille seg i veien?

Er det mulig å unngå å navngi: Sine barn, sine frø, sin kunst eller sin forskning?

Jennifer:

For *Frøernes forfattere*, I've been working with a small assemblage around Le Guin's *She Unnames Them* and the questions of naming and un-naming that we are approaching through the text, while also letting the text and the assemblage work on me.

Un-naming brings bodies into greater proximity. But could anonymization sometimes work in the opposite direction, creating distance from the particular body, histories and relations that have entered the situation?

What is a name carrying when we take it away?

And what responsibility do we assume when, having taken away a name, we give another one?